

HENRIK ŠIMUNKOVIĆ rođen je u Čakovcu, Republika Hrvatska. Godine 1999. upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu – smjer solo pjevanje u klasi prof. Nade Puttar – Gold. Diplomira 30.11.2003. u klasi prof. Bujanović – Stanislav s odličnim uspjehom i stiče zvanje Akademski muzičar pjevač i profesor pjevanja. Magistrirao je 2006. u klasi prof. Nevena Belamarića.

Tijekom studija usavršava se na seminarima renomiranih umjetnika (Marjana Lipovšek, Alfred Burgstaller, Giorgio Surian, Olivera Miljaković). Usavršava se i u sklopu Ljetne škole baroka u Varaždinu «Aestas Musica» koju vode vrhunski engleski profesori Catherine Mackintosh i Laurence Cummings. Djeluje i kao profesor pjevanja u glazbenoj školi Glasbena šola Beltinci, u Sloveniji. Do sada bilježi koncerte širom Hrvatske, u Sloveniji, Crnoj gori, Mađarskoj, Slovačkoj te Njemačkoj. Suraduje s renomiranim orguljašima i zborovima «Collegium pro musica sacra», «Bl. Augustin Kažotić», «Josip Štolcer Slavenski», «Mješoviti zbor župe sv. Nikole Tavelića», «Baščina»... u izvedbama raznih misa te misnih slavlja. Unazad 10 godina djeluje u Zagrebačkom opernom studiju, nastupa na opernim pozornicama HNK Zagreb, HNK Split te «Komische Oper» Berlin i «Wiener Kammeroper». 2006. prouzvodi djelo M. Kelemena «Inferno di Dante», 2007. sudjeluje u prouzvedbi djela «Eto vas» Frane Đurovića.

EVA KIRCHMAYER BILIĆ, diplomirala je (1992.) i magistrirala je (1995.g.) klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stjepana Radića. Studirala je orgulje na Institutu za crkvenu glazbu (1985.-1990.) u razredu s. Imakulate Malinka, te se usavršavala u Frankfurtu na Maini kao DAAD - stipendist, a i na brojnim majstorskim seminarima za klavir i duo glas i klavir. Dobitnica je visokih nagrada na natjecanjima, te Rektorove nagrade. Nastupala je solistički, uz pratnju orkestra i kao komorni glazbenik, a kao klavirski suradnik pjevača djeluje na Muzičkoj akademiji od 1995. godine, te je u zvanju umjetničkog savjetnika. Ostvarila je brojne nastupe u Hrvatskoj i diljem svijeta, suradujući s istaknutim hrvatskih umjetnicima, ansamblima i orkestrima na klaviru, orguljama (i kao orguljašica u župama) i/ili čembalu. Tijekom studija zapažene nastupe i rezultate imala je u klavirskom duu s Katarinom Krpan, a od 2016. kolegom Davorom Ljubićem djeluje u klavirskom duu Concordia. Niz godina organizira i održava brojne priredbe, koncerte, glazbene radionice, seminare i predavanja. Aktivna je u udrugama i sveučilišnim tijelima (Vijeće umjetničkog područja, Senat Sveučilišta u Zagrebu). Od 1997. suradnica je, a od 2010. urednica glazbene rubrike u tjedniku za kulturu Hrvatsko slovo, te je suautorica udžbenika za glazbenu kulturu za osnovnu školu. Bila je članica Vijeća za glazbu i članica povjerenstva za dodjelu Nagrade Vladimir Nazor Ministarstva kulture RH, te članica Druge Sinode Zagrebačke nadbiskupije. Udana je i majka četvero djece.

Župna crkva sv. Ivana Nepomuka Stupnik – Lučko

KORIZMENI KONCERT

„O DAJ MI SNAGE, Bože moj!”

Srijeda, 3. travnja 2019. u 19:00 sati

Henrik Šimunković, bas bariton

Eva Kirchmayer Bilić, orgulje

PROGRAM:

o. Kamilo Kolb: Sedam riječi Kristovih na križu za orgulje

1. Oče, oprosti im;
2. Gospodine sjeti se mene - Danas ćeš biti sa mnom u raju;
3. Ženo, evo ti sina - evo ti majke ;
4. Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
5. Žedan sam;
6. Svršeno je;
7. Oče, u ruke tvoje, predajem duh svoj

Ljuboslav Kuntarić:

- O, kalež muka (stihovi: s. Marija od Presvetog Srca Anka Petričević)
- O, daj mi snage, Bože moj (stihovi: Lj. Kuntarić)

J. S. Bach: Kantata 'Ich habe genug', BWV 82 za

Arija: Ich habe genug

Rec.: Ich habe genug

Arija: Schlummert ein, ihr matten Augen

Rec.: Mein Gott! wenn kömmt das schöne: Nun!

Arija: Ich freue mich auf meinen Tod

Zahvaljujući sedmogodišnjem istraživanju opusa o. Kamila Kolba, koji su, uz ostale vrijedne franjevačke skladatelje i glazbenike istražili diljem privatnih zbirki, samostana, glazbenih institucija i javnosti predstavili o. Petar Kinderić i dr. Marija Riman, dostupni su podaci i notni zapisi o Kamila Kolba, premda do danas, Kolbov opus koji broji više od 1200 pronađenih skladbi, te izvjestan broj onih za koje postoji pisani trag da su izvedene, a još uvijek se ne zna gdje su, nisu niti približno dovoljno, a kamoli kvalitetno izvedeni, snimljeni i predstavljeni javnosti te (p)ostali prisutni u hrvatskoj glazbenoj reproduktivnoj umjetnosti i na repertoaru hrvatskih umjetnika, kao ni obrazovnog sustava u čijem bi sastavnom dijelu trebali biti. Skladatelj duhovne i svjetovne glazbe, vokalne i instrumentalne, za cijelu lepezu različitih instrumenata i komornih sastava **o. Kamilo Kolb** rođen je 31. srpnja 1887. u Okučanima, kao šesto dijete, u obitelji koja se bavila aktivno glazbom.

Nakon završene osnovne škole, Kolb je upisao gimnaziju u Požegi, u kojoj se prvi puta susreo s orguljama, učio pjevanje kod Josipa Prohaske, te se uključio u tamburaški orkestar. Godine 1901. postaje franjevac, te se u franjevačkom novicijatu na Trsatu nalazio od 1902. godine, a od 1902. u Varaždinu nastavio studij filozofije, u kojem nastaju njegove prve skladbe. Dolaskom u Zagreb na studij teologije upoznao je Franju Dugana, svog prvoga privatnog učitelja glazbe, te su već nakon dvije godine, u časopisu Sv. Cecilija, objavljene Kolbove prve skladbe. God 1910. zaređen je za svećenika, a na mladoj misi u Orahovici svirao mu je upravo Franjo Dugan. Uočivši pomanjkanje literature za bogoslužje, Kolb ih i sam počinje skladati tijekom godina i razdoblja prvog svj. rata i poraća (...). U Vukovaru je upoznao Hugolina Sattnera koji mu je kasnije postao profesor u Ljubljani u kojoj je 1919. upisao pjevanje i kompoziciju. Zbog svećeničkih razloga prekinuo je studij u Ljubljani nastavivši ga u Zagrebu, no iz istih razloga ga ponovno prekida te odlazi 1926. u Vukovar, a od 1929. opet je u franjevačkom samostanu u Virovitici. Svo vrijeme je skladao, vodio pjevačke i tamburaške sastave, predavao pjevanje, vjeronauk, održavao brojne nastupe, i primao nagrade za svoj skladateljski rad. Bio je prvi učitelj glazbe Milku Kelemenu u Iloku. Od 1936. ponovno djeluje u Varaždinu u kojemu sklada i vodi brojne različite ansamble, te organizira razne svečanosti i priredbe, što nastavlja djelujući i u Našicama i Osijeku i Zagrebu. Godine 1945. lišen je svih građanskih prava i do 1950. boravio u zatvoru Stara Gradiška, koje je dakako bilo iznimno teško razdoblje njegovog života. U zatvoru se susreo i s drugim zatočenicima-glazbenicima Lovrom Matačićem, Mladenom Stahuljakom, o. Anzelmom Canjugom, koji je u zatvoru i umro, prof. Marijanom Zuberom. U zatvoru je djelovao instrumentalni ansambl sastavljen od glazbenika zatvorenika, te su tu nastajale i skladbe za vrlo neobične sastave, s obzirom na instrumente za koje su se našli svirači. (...)

Usprkos pogoršanom zdravstvenom stanju, intenzivno je skladao sve do smrti 13. srpnja 1965. godine u Virovitici u kojoj je i pokopan. Njemu u čast u Virovitici se od 2015. održavaju Kolbovi dani.

Sedam riječi na križu, skladba je nastala u Karlovu tijekom ožujka (korizme) 1951. godine, programskog karaktera, u kojoj je dramatika iskazana uporabom alteracije i kromatike s izraženim ritmičkim i dinamičkim kontrastima. Kolb je u svojim skladbama često rabio i teme poznatih skladbi, koralnih napjeva te starijih narodnih popijevki, što je uočljivo i u ovom djelu.

Kolbova skladba 'Sedam riječi Kristovih na križu' odaje skladatelja koji je nastojao glazbenim tonovima, harmonijom, ritmom i dinamikom iskazati patnju, bol i ljubav sina i majke. (...) Kao teolog, Kolb u Isusovoj patnji gleda spasenje čovječanstva i u tom trenutku to je radost. Zbog toga se i u ovoj cikličkoj skladbi susreću radosni trenuci, koji se očituju u njezinim vedrim dijelovima'. 'Kolbove instrumentalne skladbe predstavljaju vrijedan doprinos hrvatskoj glazbenoj literaturi'. 'On je skladatelj bujne mašte koju iskazuje na svoj poseban način, rabeći sve mogućnosti glazbenog izraza do kojeg je uspio prodrijeti. Prvenstveno se to odnosi na iskazivanje tonskog oslikavanja, čime njegova instrumentalna glazba postaje bliskom i prihvatljivijom izvođačima i slušateljima.' (M. Riman, P. A. Kinderić: *Instrumentalne skladbe K. Kolba*)

Iznimno plodan skladatelj bio je i **Ljuboslav Kuntarić** (Čakovec, 20. lipnja 1925. – Volosko, 4. listopada 2016.), čiji opus broji preko 2000 djela, a od toga 680 sakralnih skladbi. Glazbu je učio kod Rudolfa Matza, Albe Vidakovića, Ivane Lang i Tihomira Vidošića. Meditacija 'O, kalež muka' i 'O, daj mi snage, Bože moj' njegove su dvije duhovne popijevke vezane uz korizmeno razdoblje. Za skladbu 'O kalež muka' stihove je napisala **s. Marija od Presvetoga Srca Anka Petričević**, klarisa i hrvatska književnica (Lovreć - Imotska krajina, 2. siječnja. 1930) (...). Stihove pjesmi „O daj mi snage Bože moj”, napisao je sam skladatelj. Veliki njemački skladatelj Johann Sebastian Bach (Eisenach, 21. ožujka 1865. – Leipzig, 28. srpnja 1750.) poznat je po duhovnoj dimenziji kompletnog svoga opusa, a posebice Muka (Pasija). Njegova kantata 'Ich habe genug' (BWV 82), poput Kantate br 4 'Christ lage in Todesbande' i 'Ich will den Kreuzstabgerne tragen' (BWV 56) nije koralna nego kantata za solo glas-bas, obou d'amore, gudače i basso continuo. Praizvedena je 2. veljače 1727. na blagdan Isusovog prikazanja u hramu. Tekst se temelji na Lukinom Evanđelju, točnije proroštvu starca Šimuna, Šimunovom hvalospjevu (solistička dionica basa), koji se svakodnevno moli u Crkvi, a Bach ju je skladao na tekst nepoznatog autora. Šimunov 'Nunc dimitis servum tuum' (Sad otpuštaš slugu svoga...) u kojemu, nadahnut Duhom Svetim, izgovorio starac Šimun uzevši na ruke Dijete Isusa, često je nadahnjivao brojne skladatelje i umjetnike, te je u ovome djelu izražena čežnja za završetkom ovozemaljskoga života i konačnoga susretom s Gospodinom u Vječnosti. Kantatu je Bach kasnije transponirao iz c mola u e mol, pri čemu je dionica oboe (u ponovnoj obradbi za bas oboa d'amore) zamijenjena flautom.

Priredila: Eva Kirchmayer Bilić